

מצודת ציון: ישליו. מלשון שלוה:

אבן עזרא: שאלו – פועל עבר, לעולם שואלים על שלום ירושלים כי אז יחוגו אליה ויתפללו לאמר לנכחה ישליו אוהביך שהם אנחנו, או השוכנים שם תמיד.

רד"ק: שאלו. אומרים בני הגלות שאלו מהאל יתברך שלום ירושלים ושלומה הוא קיבוץ הגליות כי עד אותו העת לא יהיה לה שלום כי נלחמים עליהם הרבה אומות, ואמר אחר כן כנגד ירושלים ישליו אוהביך והם ישראל בגלות שהם מתאבלים על חרבנה:

(ז) יהי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ:

מצודת דוד: יהי שלום וגו'. ר"ל לא יצור עליה האויב ולא ינתון את הארמונות:

מצודת ציון: בחילך. היא החומה הנמוכה אשר מחוץ להחומה הגבוהה וכן ויאכל חיל וחומה (איכה ב': ח'): בארמנותיך. ענין היכלות ופלטרין: אבן עזרא: יהי, בחילך – הוא הסובב מחוץ לחומה בארמנותיך, לפנים מן החומה.

רד"ק: בחילך. החפירה שהיא סביב החומה יקרא חיל: אמר יהי שלום. שישבו ישראל אליך ושוב לא תהיה מלחמה בחילך: וארמנותיך. הם בתי המשגב בוך העיר:

(ח) לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ:

רש"י: למען. ישראל אחי ורעי: אדברה נא. אני דוד המלך שלום בך:

מצודת דוד: למען אחי ורעי. כאילו כ"א מבני הגולה אומר לא בעבור עצמי בלבד אתפלל על שלום העיר כ"א גם בעבור אחי ורעי המה כל בני ישראל: אבן עזרא: למען – לבקש שלומך בעבור אחינו הנכבדים הכהנים והלויים וחסידי ישראל, הדרים בירושלים.

רד"ק: למען. אמר כל אחד מבני הגלות למען אחי ישראל שגלו ממך למענם אדברה נא שלום בך שישבו להיות שכנים בך:

(ט) לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשָׁה טוֹב לְךָ:

מצודת דוד: למען בית ה'. ולמען המקדש אשר יבנה בה אבקשה טוב לך: אבן עזרא: למען – ונבקש שלומך ושלום אחינו למען בית השם אבקש שיהיה טוב לך.

רד"ק: ועוד למען בית אלהינו. החרב אבקשה מה' יתברך טוב בעבורך:

קכב, ט – למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ריא

מ' יתנך כאח לי כו' דכנ"י בגלות או' מי יתנך כאח לי כמו בזמן בהמ"ק שהיו הכרובי' פניהם איש אל אחיו מפני שכנ"י בזמן בהמ"ק דוקא בא"י למען בי"ת כו' אז . . אחים שכנ"י נק' אחים וריעי' כמ"ש למען אחי כו' למען בית כו'. וביאור הענין הנה הכרובי' הן בחי' אנפי זוטרי כרבי"א ואד"ם הגדול היינו בחי' שם מ"ה דחכמ' עילא' דהיינו בחי' אור אבא שרש כל האצי' ושרש מקור מחצב לכל נש"י כמ"ש כי אתה אבינו' כידוע במ"ש מ"ה שמו מ"ה שם בנו' כו', ומלובש אור ח"ע בלוחות העדות שבארון בי' הדברו' והכרובי' א' מימין הכפרת בחי' אור ישר להמשיך מבחי' ח"ע דאד"ם הגדול לבחי' ח"ת שהוא בחי' רביא כמשל התינוק קטן ששכלו ומדותיו מצומצמי' והוא לבחי' מוחין דכנ"י נשמו' בגופי' שנק' אנפי זוטרי והיינו הכרוב הב' שמצד השמאל (שהיו הכרובי' בציור דכר ונוק' כידוע) וזהו פניהם איש אל אחיו דוקא שהיו בתכלית היחוד והחיבור כדכר ונוק' כו' ונק' תרין ריעי' דלא מתפרשין והיינו לפי שאור ח"ע מאיר בתמידו' ע"י הכרוב הא' לכרוב הב' (רק שכרוב הב' הוא בבחי' אור חוזר בהעלא' לקבל והן בחי' העלא' מ"ן דכנ"י כידוע) (וזהו והכרובי' פורשי' כנפי' וא' בזוהר דאקיש"ן בגדפייהו' ג' זמנין ביומא והן ג' תפלו' דעכשיו בכל יום שעולין נש"י לקבל אור ושפע מאביהם שבשמי' בבחי' הארת פנים דמ"ה דח"ע דאד"ם העליון וכמ"ש כמים הפנים כו' כן לב האדם לאדים, אד"ם העליון דבחי' מ"ה דאור אבא לאדם תתא' בחי' אנפי זוטרי שנק' נער והיינו כרובי"א כנ"ל, וכמ"ש כי נער ישראל ואוהבהו וכמ"ש מ"ה שמו מ"ה שם בנו' דכנ"י נק' בנים כו', ואמנם בבחי' יחוד הכרובי' נק' אחי"ם וכמ"ש למען אחי"י כו' והיינו פניהם איש אל אחיו לפי שמקבלי' ממקור א' העליון והוא בחי' ח"ע שבלוחו', ובחי' הכפר"ת הוא בחי' כת"ר דחכמי שסובב על הארון בבחי' מקיף אך הכרובי' פורשי' כנפיהם על הכפרת בבחי' העלא' מ"ן בג' תפלו' וכמו שרפי' עומדי' ממעל לו כו' וכה"ג, והיינו ג"כ ג' מועדי פסח ושבועו' וסוכו' בכלל דכנ"י עולין לרגל דכתי' יראה כל זכורך את פני ה' כו' שכל זה הי' בכל יום ג' זמנין ביומא בכרובי' דאקישו גדפייהו ועתה הן ג' התפלו' כידוע שאז נק' כנ"י אחים כו', והעיקר לכל אלה הוא הי' בזמן מ"ת דכתי' בכנ"י פב"פ דיבר ה' עמכם פני אדם העליון (שנק' אדם קדמאי מ"ה שמו' כו') דהיינו בשעה שירד ה' ואמר אנכי וכו' דכתי' בי' חכמי אד"ם תאיר פניו וכן אנו או' באור פניך נתת לנו תורת חיים כו', שזהו בחי' אור פנים הגדול דאד"ם הגדול דבחי' אד"ם העליון כנ"ל שהאיר לאנפי זוטרי שהן בנו", עד שעל כל דיבור ודיבור פרוחה נשמתן הרי קיבלו דברי אלקי' חיים פב"פ מאור פני אד"ם

העליון, ונמצא שהיו אז בבחי' אחי וריעי' להקדב"ה כמ"ש למען אחי וריעי' אדברה כו' וכמו בכרוב"י דכתי' בהו ופניהם איש אל אחיו דוקא לפי שמתכללי' המשפיע והמקבל והיו לאחד' כמו ב' ריעי' האהובי' שיחודם תמידי כו' כמ"ש כחדא שריין כו'.

מאמרי אדמו"ר האמצעי קונטרסים ע' שסב ואילך

כ"ק אדמו"ר הצ"צ

ריב

הנה בבית ראשון שהי' המ' במדרגת הבינה לכן הי' נמשכים נשמות גבוהות וכמו הנשמות הנקראים אחים ורעים למקום, וכמ"ש למען אחי וריעי כו' למען בית אלקינו כו' שאז בזמן שבית אלקינו הי' קיים היו נמשכים נשמות הנקראי' אחים ורעים וכן הנשמות הנק' בנים הם ג"כ נשמות גבוהות אבל בזמן בית שני שנתמעטה הקומה וכתי' ונהר יחרב ויבש לא נמשכו נשמות עליונות כ"כ כ"א נשמות דבי"ע ולכן תיקנו אנשי כנה"ג את הברכות, דהנה הברכות הם המשכות חו"ב איהו ברוך ואיהי ברכה כמ"ש בזח"ב תרומה דף קס"ב א' ובזח"ג פ' ואתחנן דרס"ד ע"ב וחכמה הוא בחי' ראה ולכן החכמים שהם עיני העדה תקנו את הברכות ועמ"ש מזה ע"פ ואתחנן אל הוי' ובהביאור.

אוה"ת בראשית (כרך ג) תקנג, א

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ריג

וזהו דכנס"י נק' בשם רחל והיינו צדיקים המקיימין מצות ובכוונה הראוי' ובשמחה ש"מ שהן בבחי' יפ"ת ויפ"מ וממשיכים גילוי אלקות, וכמו בזה"ב שהי' גילוי אלקות בבהמק"ד ובעולם, וכן הי' ביצי"מ וקרי"ס ע"ד בזה"ב וכמ"ש למען אחי וריעי כו' למען בית אלקינו, דהצדיקים שנק' אחי וריעי המשיכו גילוי אלקות בבית אלקינו ע"י המצות כו'.

סה"מ עטר"ת ע' כט